

Ben o kulum ki / Yahya bin Yusuf el-Ensari

Ben o kulum ki, günahlar işlemişim, / Tövbeden arzularla çevrilmişim.
Ben o kulum ki, üzgün olmuş / Zellesinden endişelenip kederlenmişim.
Ben o kulum ki, adına çizilmiş sayfaları / İşlerken Rakibinden korkmamışım.
Ben o kulum ki, gizlice günah işleyip asi olmuş / Şimdi ise, hiç gözyaşı dökmemişim!
Ben o kulum ki, ömrü ifrat içinde geçmiş / Ne gençliği, ne de ihtiyarlığı düşünmüşüm.
Ben o kulum ki, denizin ortasında boğulmuş, / Bir kurtarıcı bulurum diye bağırmışım.
Ben o kulum ki, hatalardan hastaymış, / Bir hekim bulmak için yollara koyulmuşum.
Ben o kulum ki, çeşitli iyilikler yapmış / Yine de, insanlardan geri kalmışım.
Ben o kulum ki, serserice kendine zulüm etmiş / Sonra da 'tövbe' diye kapına gelmişim.
Ben o kulum ki, fakirim, ellerimi sana uzatmış / Kederimi, hüznümü gidermeni dilerim.
Ben sözünü tutamayan biriyim, yerine getirmeye / And içtiğim nice sözü bozmuş, yalancığım!
Ben terk edilmiş biriyim, yok mudur şefaatçim? / Sevgiliyle beni affetmesi için konuşsun!
Kopmuşum yolundan, merhamet eyle bana / Göster bir çıkış yolu Rabbim, benim için!
Muhtacım, beni affetmeni dilerim; / Her kim isterse rızanı, boş çevrilmez bilirim.
Yazıklar olsun, boşa geçirilmiş ömrüme! / Günah işlemekten başka bir şey yapmamışım!